

કળજગમાં વિપરીત લોકે

કળજગમાં વિપરીત લોકે, ઘરની જ કઢિયું માંહી;
જીભડીની કડવાશોથી, નાખી દીધો છે કડવો લીમડો.

આખુંયે ગામ વખાણે, પણ ઘરમાં ઊપજે ન કાંઈ;
રૂડાં દેખાવા બાહેર, વેરી દીધો છે મીઠો લીમડો.

વાણીનાં 'બોમ્બ'-પડાકે, 'હું, તું'નો ભેદ પડતો;
બીજાંને હેઠાં પાડી, સૌને થાવું છે વડો.

ઉદ્ધત ને અવિનયી, પાપોની શ્રીમંતાર્થ;
જેની સાથે જીવવાનું, ત્યાં પાડે અંતરાઈ.

બોઝલ 'ડિઝાઈનુસાર', સાથીને મજબૂર કરતાં;
મતભેદે મોઢાં ચઢતાં, ઊંધું વેતરશે આડઈ કાતરો.

બહિલાં સંબંધો આપે, ભૌતિક સમૃદ્ધિ-શાંતિ;
'આશ્રિતો' જ્યાં અપમાન્યાં, ત્યાં ન્હોંયે અંતરશાંતિ.

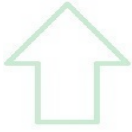
'આશ્રિતો' લેણિયાતાં, સમજીને રક્ષણ કરવું;
વઢવાડો ત્યાં થાવાથી, કંકાસે બળતું મરવું.

વિફરેલી વાઘણ સામે, ઘરમાં ચૂપકીદી સેવે;
બૈરીને નમતું જોખે, મદોમાં બુદ્ધિ-સમજણ હોય તો.

ભોજનમાં ભાવ ન પૂર્યો, સ્વામીને આવે અભાવો;
ઘરની ગૃહિણી થઈને, ગૃહિણીપદ અજવાળો.

કોઈનું સ્વમાન ભાંગી, ત્યાં રાખી માન-અપેક્ષા;
આકાશીકુસુમોવત્, ના કર ત્યાં પ્રેમ-પ્રતીક્ષા.

પાડો અથડાવા આવે, જાતે સંકોરાઈ, જો;
ભટકામણ ટાળે સતિયું, ઘરની મોભી છે શૂરવીર ઔરતો.

દ્વેષિત અપમાને બદલો, લેવાને ઊભી દુનિયા;
પોતાની ભૂલને ટાળે, તે થઈ ગ્યાં આંહીં સુખિયા.

વઢવાથી કોઈ ન સુધરે, ઊલટી વધશે નફકટાઈ;
જેવું છે તેવું નિભાવો, ના કરવી આપવડાઈ.

અણગમતું ના ઉખેડો, ગમતાંને બહુ ના ચીટકો;
અપના હિસાબે જોખમ, સમભાવે ઉકેલ્લાવો 'ફાઈલો'.

મોટામાં મોટી હિંસા, વાણી સંઘર્ષે લડાઈ;
મન તૂટ્યું ત્યાં અધર્મ જ, દુનિયા છે ઘાટ-સગાઈ.

દુનિયા છે શંભુમેળો, પોતાની ભૂલ્યો ઉપરી;
સ્વ-પરની સહુ ભૂલ ભાંગે, વો હી બ્રહ્માંડી ઉપરી.

વકર્યાં છે જ્યાં બેવારો, ત્યાં જોજે ભાષાની ભૂલ;
હકી વિનાની લૂલ્લી, તોડી નાખે છે સાંધો દિલ્લનો.

ફાટે છે જ્યાં સંબંધો, પોતાની જોખમદારી;
બુધ્ધુએ તોડી નાખ્યો, લલવીએ ઊછેરેલો આંબલો.

